

NR. 2, Anul 1, 2012

**PUBLIȚIE EDITATĂ DE CLUBUL
« PRIETENII BIBLIOTEȚII »**

LICEUL TEHNOLOGIC OCNA MUREȘ

ISSN 2286 - 0878

ISSN - L 2286 - 0878

EXPERIMENT

PAGINA BIOGRAFICĂ

MIHAIL SADOVEANU

Mihail Sadoveanu (n. 5 noiembrie 1880, Pașcani - d. 19 octombrie 1961, Vânători-Neamț) a fost un scriitor, povestitor, nuvelist, romancier, academician și om politic român. Este considerat unul dintre cei mai importanți prozatori români din prima jumătate a secolului al XX-lea. Opera sa se poate grupa în câteva faze care corespund unor direcții sau curente literare dominante într-o anumită epocă: o primă etapă sămănătoristă, cea de început, a primelor încercări, nuvele și povestiri, o a doua mitico-simbolică, din perioada interbelică (reflectată în romane precum *Creanga de aur* sau *Divanul persian*), precum și o ultimă fază care corespunde realismului socialist, în acord cu perioada socialist-comunistă la care Sadoveanu va adera ideologic.

Părinții lui Mihail Sadoveanu au fost avocatul Alexandru Sadoveanu din Oltenia și Profira Ursache, fată de răzeși, din localitatea Verșeni, părinții nefiind căsătoriți, paternitatea scriitorului și a fratelui sau Dimitrie (mort de scarlatină în 1888), fiind recunoscută abia în anul 1891. Urmează gimnaziul „Aleculecsandru Donici” la Fălticeni. În timp ce studia la gimnaziu, în 1897, intenționează să alcătuiască, împreună cu un coleg, o monografie asupra lui

Ștefan cel Mare, renunțând, însă, din lipsă de izvoare istorice. Urmează apoi cursurile Liceului Național din Iași, iar la București studiază dreptul. Debutează în revista bucureșteană *Dracu* în 1897.

În 1898 începe să colaboreze la foaia *Viața nouă* alături de Gala Galaction, N.D. Cocea, Tudor Arghezi ș.a., semnând cu numele său, dar și cu pseudonimul M.S. Cobuz.

Anii de maturitate

În anul 1904 Mihail Sadoveanu s-a stabilit la București și s-a căsătorit. Pe parcursul vieții a avut unsprezece copii. În același an are loc și debutul editorial cu patru volume deodată - *Povestiri*, *Dureri înăbușite*, *Crâșma lui Moș Precu*, *Șoimii* - în care Sadoveanu manifestă predilecție deosebită pentru istorie. Nicolae Iorga va numi anul 1904 „anul Sadoveanu”.

În 1910 este numit în funcția de director al Teatrului Național din Iași. În acest an publică volumele *Povestiri de seară* (la Editura Minerva), *Genoveva de Brabant*, broșura *Cum putem scăpa de nevoi și cum putem dobândi pământ* ș.a. Colaborează la revista *Sămănătorul*, dar se va simți mai apropiat spiritual de revista care apărea la Iași, *Viața Românească*.

În anul 1919 editează, împreună cu Tudor Arghezi, la Iași, revista *Însemnări literare*. În decembrie, revista își anunță încetarea apariției:

PAGINA BIOGRAFICĂ

Viața românească își pornește iar munca pentru cultură și folos. Noi, cei de la *Însemnări literare*, reintrăm în curentul ei cu modestele noastre mijloace. În editura revistei ieșene publică volumul de nuvele *Umbre* și broșura *În amintirea lui Creangă*, iar la Editura Luceafărul, volumul *Priveghiuri*. Devine membru al Academiei Române în 1921.

În anul 1926 reprezintă Societatea Scriitorilor Români, împreună cu Liviu Rebreanu, la Congresul de la Berlin.

Între 1927 și 1930 a fost Venerabilul Lojii masonice ieșene „Dimitrie Cantemir”, iar din 1932 al Lojii „Moldova”, din același orient. Între 1930 și 1935 a îndeplinit următoarele demnități masonice: „Mare Maestru Adjunct al Marii Loji Naționale din România (MLNR), Pro Mare Maestru al MLNR, Mare Maestru al MLNR și Mare Maestru al Franc-Masoneriei Române Unite. Fratele său, Vasile Sadoveanu, de profesie inginer agronom, a fost, de asemenea, mason.^[1]

În 1928 publica povestirea *Hanul Ancuței*, aparținând perioadei de maturitate a scriitorului, fiind un volum de 9 povestiri, o imbinatie ideala a genului epic și liric.

În anul 1936 Mihail Sadoveanu, George Topârceanu,

Mihai Codreanu și Grigore T. Popa scot, începând cu luna ianuarie, revista lunară *Însemnări ieșene*. La moartea lui Garabet Ibrăileanu, Mihail Sadoveanu va evoca cu cuvinte elogioase personalitatea criticului de la revista *Viața românească*.

După anul 1947, scrisul său virează spre ideologia noului regim comunist, publicând opere afiliate curentului sovietic al realismului socialist, celebre fiind romanul *Mitrea Cocor* sau cartea de reportaje din URSS *Lumina vine de la Răsărit*. Ca recompensă pentru această orientare, devine președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, funcția politică maximă ocupată de un scriitor român în timpul regimului comunist și se bucură de toate privilegiile ce decurgeau din aceasta.

În anul 1948 publică romanul *Păuna Mică*, iar un an mai târziu în 1949, Mihail Sadoveanu este ales președinte al Uniunii scriitorilor. Câțiva ani mai târziu, în 1952 publică romanul istoric *Nicoară Potcoavă*, capodoperă a genului. În 1954 publică volumul *Aventură în lunca Dunării*.

În anul 1955, scriitorului i se conferă titlul de *Erou al Muncii Socialiste*. Mihail Sadoveanu a primit Premiul Lenin pentru Pace în 1961. Mihail Sadoveanu se stinge din viață la data de 19 octombrie 1961, fiind înmormântat pe data de 21 octombrie la Cimitirul Bellu din București.

PAGINA BIOGRAFICĂ

Opere

- Floare ofilită, nuvele* (1905)
Mormântul unui copil (1905)
Amintirile căprarului Gheorghică (1905)
Vremuri de bejenie (1906)
La noi în Viișoara (1906)
Esopia (1906)
Însemnările lui Neculai Manea, nuvele (1906)
Oameni și locuri (1908)
O istorie de demult (1907)
Duduia Margareta (1907)
Istoria marelui împărat Alexandru Macedon în vremea când era emirul lumii 5250 de ani (1907)
Povestiri de seară (1909)
Genoveva de Brabant (1909)
Cum putem scăpa de nevoi și cum putem dobândi pământ (1909)
Cântecul amintirii (1909)
Apa morților (1911)
Povestiri de petrecere și folos (1911)
Bordeenii, roman, (1912)
Un instigator (1912)
Privești dobrogene (1914)
Neamul Șoimăreștilor, roman (1915)
Foi de toamnă (1916)
Printre gene (1916)
44 de zile în Bulgaria (1916)
Umiliții mei prieteni (1917)
Umbre (1919)
În amintirea lui Creangă (1919)
Priveghiuri (1919)
Povestiri pentru moldoveni (1919)
Cocostârcul albastru (1921)
Strada Lăpușeanu (1921)
Neagra Șarului (1922)
Pildele lui cuconu Vichentie (1922)
Lacrimile ieromonahului Veniamin (1922)
Oameni din lună (1923)
Ți-aduci aminte (1923)
Războiul balcanic (1923)
Venea o moară pe Siret (1924)
Țara de dincolo de negură (1926)
Dumbrava minunată (1926)
Povestiri pentru copii (1926)
Dimineți de iulie. Stigletele (1927)
Demonul tinereții (1928)
Hanu-Ancuței (1928)
Împărăția apelor (1928)
O întâmplare ciudată (1928)
Olanda, reportaje de călătorie în Olanda (1928)
Zodia Cancerului sau Vremea Ducăi-Vodă, roman (1929)
Baltagul, roman (1930)
Depărtări, roman (1931)
Măria Sa, puiul pădurii, roman (1930)
Nunta domniței Ruxandra, roman (1932)
Uvar (1932)
Creanga de aur, roman (1933)
Locul unde nu s-a întâmplat nimic (1933)
Soarele în baltă sau aventurile șahului (1934)
Noptile de Sânziene, roman (1934)
Viața lui Ștefan cel Mare, biografie (1934)
Trenul fantomă (1934)
Cele mai vechi amintiri (1934)
Cuibul invaziilor (1935)
Povestiri alese (1935)
Paștile blajinilor (1935)
Inima noastră, (1935)
Povestiri pentru copii (1935)
Cazul Eugeniței Costea (1936)
Ion Creangă, conferință (1936)
Ion Neculce, conferință (1936)
Țara cangurului (1937)
Istorisiri de vânătoare (1937)
Ochi de urs (1938)
Valea Frumoasei (1938)
Morminte (1939)
Frații Jderi, (1935-1942),
Vol. I, Ucenicia lui Ionuț, (1935)
Vol. II, Izvorul Alb, (1936)
Vol. III, Oamenii Măriei Sale, (1942)
Divanul persian, roman (1940)
Cincizeci de ani de la moartea lui Creangă, conferință (1940)
Vechime (1940)

PAGINA BIOGRAFICĂ. CALENDAR CULTURAL

Ostrovul lupilor (1941)
Povestirile de la Bradu- Strâmb (1941)
Anii de ucenicie (1944)
Fantazii răsăritene (1946)
Caleidoscop (1946)
Nada Florilor, amintirile unui pescar cu undița (1951)
Nicoară Potcoavă, roman (1952)
Însemnări pe marginea articolului 80 (1952)

Aventuri în Lunca Dunării (1954)
Evocări (1954)
Soimii (1904)

Mădălina DELAMARIAN (cls. a XI-a B)

(Sursa:http://ro.wikipedia.org/wiki/Mihail_Sadoveanu)

Calendar cultural

5 noiembrie 1880 – s-a născut Mihail Sadoveanu (1880 – 1961)
7 noiembrie 1913 – s-a născut Albert Camus (1913 – 1960)
13/26 noiembrie 1900 – s-a născut Eugen Lovinescu (1900 – 1961)
27 noiembrie 1884 – s-a născut Vasile Voiculescu (1884 – 1963)
27 noiembrie 1885 – s-a născut Liviu Rebreanu (1885 – 1944)
1 decembrie 1882 – s-a născut Cezar Petrescu (1882 – 1961)
2 decembrie 1935 – s-a născut Nicolae Labiș (1935-1956)
8 decembrie 1876 – s-a născut Hortensia Papadat Bengescu (1876-1955)
15 decembrie 1832 – s-a născut Alexandre Gustav Eiffel (1832 – 1923)
27 decembrie 1897 – s-a născut Tudor Vianu (1897 – 1964)

PAGINA BIOGRAFICĂ

ALBERT CAMUS

Albert Camus (7 noiembrie 1913 – 4 ianuarie 1960) a fost un romancier, dramaturg și filosof francez, reprezentant al existențialismului. El se naște într-un ținut sărac al Algeriei, Mondovi. Prima experiență capitală pe care o trăiește este cea a sărăciei. Tatăl său, Lucien Camus moare în primele lupte ale primului război mondial. Mama sa, Catherine, de origine spaniolă, analfabetă, împreună cu cei doi fii ai săi, se stabilește la Alger, unde a muncit întâi la o fabrică de cartușe, iar apoi a spălat cu ziua rufe pe la familiile avute. Albert își petrece copilăria lângă mama sa, aproape surdă și care și care vorbea foarte puțin, un unchi infirm, dogar de meserie și fratele său, Lucien.

Mediul familial, aflat sub semnul lipsurilor elementare, îi marchează personalitatea. “Ducând o viață săracă” nota el în Caiete, “printre oamenii aceia umili sau vanitoși eu am atins în modul cel mai sigur ceea ce mi se pare a fi adevăratul sens al vieții”. Oricum ar fi arătat mediul copilăriei, el îl identifică cu paradisul pierdut. Este un sentiment de recunoștință care nu ia decât forma conștiinței vinovate, căci oamenilor bogați cerul li se pare un dat firesc, iar pentru cei săraci este un har infinit. Și, într-adevăr, bucuriile

cerului, ale lumii și aerului le înlocuiau pe cele pe care nu i le putea oferi o copilărie orfană și dominată de umbrele nevoii. Complexul recuperării valorilor pierdute îl înrobește și Camus este mereu pe drumuri spre a-și completa fondul de cunoștințe, impresii, senzații. Se pare că nu-și dorea să fie un om de excepție, un geniu, ci prefera normalitatea: “*Sunt un om mediu + o existență. Valorile pe care aș simți nevoia să le apăr sunt valori medii*”. Și totuși din odiseea sa nu lipsește miza cea mai înaltă: vrea, în taină, să obțină absolutul, ca și eroul său, Meursault.

Absolvă cursurile Școlii Comunale, după care urmează, ca bursier, cursurile liceului din Alger; a urmat și studii universitare de filosofie. Pe întreaga perioadă de studii avut și diverse ocupații pentru a-și câștiga existența.

Camus trăiește intens extremele existențiale: se dedică pasiunii sportive, devine chiar un celebru fotbalist, gustă o formă de glorie accentuată, dar la 17 ani apar primele simptome ale tuberculozei. Boala îi frânează avânturile și îl determină să aleagă o viață mai retrasă în locul uneia de boem.

În timpul războiului, Camus a participat activ într-o mișcare antifascistă.

În 1957 Albert Camus primește *Premiul Nobel* pentru literatură. Motivația Juriului Nobel “... pentru importanta lui creație literară care, cu

PAGINA BIOGRAFICĂ

o lucidă stăruință, aruncă o lumină asupra problemelor conștiinței umane din vremea noastră”. După trei ani, la 4 ianuarie 1960, moare într-un accident stupid de mașină, în timp ce se întorcea la Paris din scurta vacanță a sărbătorilor de iarnă.

Opera lui cuprinde romane, povestiri, piese de teatru și eseuri, ilustrând în ansamblu raportul dintre solitar și solidar în umanitate sau – cum nota biograful său, Roger Grenier - “soarele și umbra unui suflet mediteranean” .

Personalitate complexă a culturii franceze, Albert Camus se afirmă ca scriitor, paralel și tangențial, cu formarea unui curent ideologic, existentialismul, al cărui fundament teoretic îl oferă prin intermediul în principal a două eseuri filosofice: *Mitul lui Sisif* – 1942 și *Omul revoltat* – 1951, deși toată viața a negat această contribuție.

Exegeții operei camusiene au stabilit că autorul francez poate fi considerat un filosof al absurdului și al revoltei. Școala filosofică din care face parte, astfel, eseistul este cea a existențialismului.

Romanele autorului francez propun un conținut problematic

(*Străinul*), formule narrative noi (structuri epice înserate într-un monolog – *Căderea*) și sensuri alegorice dezvoltate într-un

permanent plan secund al scriiturii (simbolul răului – *Ciuma*).

Prozatorul pare să nu acorde eroilor săi șansa de a ieși din absurd, înstrăinare și vinovăție nici măcar prin moarte, care ar fi un final sigur, precizat și terapeutic. Doar romanul *Ciuma* refuză ideea agoniei perpetue, întrezărind o soluție temporară pentru umanitate : lupta.

Opere:

Romane: *Străinul* (1942), *Ciuma* (1946), *Căderea* (1956);

Piese de teatru: *Caligula* (1938), *Neînțelegera* (1944), *Starea de asediu* (1948), *Cei drepti* (1949);

Povestiri: *Reversul și Fața*, *Exilul și împărăția*.

Alexandru MUREȘAN (cls. X-a B)

(Sursa:

http://ro.wikipedia.org/wiki/Albert_Camus)

PAGINA BIOGRAFICĂ

Albert Camus - Citate:

“Iubirea este singura datorie pe care o cunosc.”

“Să dărui totul, să sacrifici totul fără speranță de răsplată, asta înseamnă iubire.”

“Ce este fericirea dacă nu simpla armonie dintre om și viața pe care o duce.”

“Ne întoarcem cu fața către Dumnezeu numai ca să obținem imposibilul.”

“Prefer să-mi trăiesc viața crezând că Dumnezeu există și când mor să aflu că nu există, decât să – mi trăiesc viața crezând că Dumnezeu nu există și când mor să aflu că de fapt există.”

“Omul este singura ființă care refuză să fie ceea este.”

“În mijlocul “iernii”, am învățat, în fine, că în mine sălășuiește o vară invicibilă.”

“Există în oameni mai multe lucruri de admirat decât de disprețuit.”

“Libertatea este dreptul de a nu minți.”

“Libertatea nu este altceva decât o șansă de a deveni mai bun. Din clipa în care omul îl supune pe Dumnezeu unei judecăți morale îl ucide în el însuși.”

“Important nu este să te vindeci, ci să trăiești cu bolile pe care le ai.”

“Psilohologia este acțiune, nu gândire despre sine. Continuăm să ne formăm personalitatea toată viața.”

“Toamna este o a doua primăvară, când fiecare frunză e o floare.”

“Singurătatea, luxul bogaților.”

“N-ai scrie atâta despre singurătate, dacă ai ști să scoți tot ce se poate din ea.”

“Nimic nu este mai detestabil decât respectul bazat pe teamă.”

“Oamenii trebuie să trăiască și să creeze. Să trăiască până la lacrimi.”

“Omul este singura creatură care refuză să fie ceea ce este.”

“Cât de lung și de anevoios este drumul spre a deveni un om.”

“Fiecare act de rebeliune exprimă o nostalgie pentru inocență și un apel la esența existenței.”

“Să nu mergi înaintea mea, căci s-ar putea să nu te urmez. Să nu mergi în spatele meu, căci s-ar putea să nu te conduc. Mergi lângă mine și fii prietenul meu.”

“Un om fără etică este un animal sălbatic lăsat liber în lume.”

Sorin AKERS (cls. a XII-a D)
(Sursa: cugetare.ro)

PAGINA BIOGRAFICĂ

LIVIU REBREANU

Liviu Rebreanu a fost unul dintre pușinii autori români care s-a bucurat de succes de librărie și a avut o situație stabilă din punct de vedere financiar, s-a bucurat și de onoruri publice și de recunoașterea valorii sale, atât din partea publicului cititor cât și a criticii literare, încă din timpul vieții.

Postum această recunoaștere avea să se transforme într-un veritabil cult, lui Liviu Rebreanu, recunoscut drept un clasic al literaturii române.

Liviu Rebreanu s-a născut la 27 noiembrie 1885 în satul Târlișua (Bistrița Năsăud), fiind primul din cei 14 copii ai învățătorului Vasile Rebreanu și Ludovicăi. Mama sa era pasionată de teatru, fiind considerată “primă diletantă” pe scena Becleanului de baștină. Ambii părinți constituie modelele familiei Herdelea care apar în Ion, Răscoala, Gorila...

În anul 1889 familia s-a mutat în comuna Maieru, pe valea Someșului. Potrivit afirmației scriitorului: *În Maieru am trăit cele mai frumoase și mai fericite zile ale vieții mele. Până ce, când să împlinesc zece ani, a trebuit să merg la Năsăud, la liceu.*

Studii

A început cursurile școlii primare în 1891, în Maieru. A urmat în 1895 două clase la Gimnaziul grăniceresc din Năsăud. În 1897 s-a

transferat la Școala de băieți din Bistrița, unde a urmat încă trei clase. În 1898, îndrăgostit fiind, scrie “întîia și ultima poezie”.

În 1900 a început să urmeze Școala reală superioară de honvezi din Sopron (Odenburg, în nord vestul Ungariei, lângă granița cu Austria). La sfârșitul anului I, a obținut calificativul “eminent”. Ca și la Bistrița a manifestat o înclinație pentru studiul limbilor străine.

Din 1903 până în 1906 a urmat Academia militară “Ludoviceum” din Budapesta. La 1 septembrie 1906 a fost repartizat ca sublocotenent la regimentul al doilea de honvezi regali din Gyula. Aici, pe lângă îndeletniciri cazone, Rebreanu a

avut numeroase preocupări literare: lecturi, conspecte, proiecte dramaturgice. Între scriitorii excerptați au fost clasici francezi, ruși, germani, italieni, englezi, unguri. Li s-au adăugat câteva proiecte de literatură dramatică. La Budapesta și Gyula a scris și transcris cinci povestiri, în limba maghiară, satire cu caracter anticazon. Sub presiunea unor încurcături bănești, a fost forțat să demisioneze din armată; în prealabil, scriind în “arest la domiciliu”, s-a hotărât să se dedice literaturii.

A revenit la Prislop, spre disperarea părinților, care l-au știut domn: *Aici am luat contact cu țăranul român, aici l-am cunoscut mai bine, aici m-am impregnat de toate suferințele și visurile lui – lucruri*

PAGINA BIOGRAFICĂ

care aveau să treacă mai târziu în literatura mea...

La începutul anului 1910 era funcționar la primăria din Vărărea. În luna ianuarie 1910, pe baza convenției cu Austro – Ungaria, guvernul budapestan cere autorităților românești extrădarea gazetarului. În februarie Rebreanu a fost arestat și reținut la Văcărești. Într-un Memoriu adresat autorităților românești în luna mai, tânărul scriitor a menționat că adevărata pricină a cererii de extrădare constă în activitatea sa publicistică pe care, anterior, a desfășurat-o în slujba românilor *de peste munți*. După o lungă detenție la închisoarea Văcărești, este întemnițat la Gyula. De unde este eliberat după șase luni. Se angajează ca ajutor de notar în Măgura Ilvei, apoi în Nimigea.

În toamna anului 1910 se afla într-o situație materială precară. Se mută la București, unde a întâmpinat greutăți financiare: “ *Am sosit cu 300 de lei în buzunar ... Și aici începe un capitol întunecat al vieții mele, o epocă grea, de luptă dârză cu mizeria și pasiunea de scriitor...* ”

Anul 1911 și l-a dedicat teatrului. Până în 1912 a avut îndeletniciri diverse: de la întocmirea repertoriului la reclama publicitară; de la traducerea unor piese la pregătirea revistei bilunare *Teatrul*. În octombrie 1912 se căsătorește cu artista Ștefana (Fany) Rădulescu.

Din luna iulie 1913, după intrarea României în cel de-al doilea război mondial, s-a angajat ca reporter la *Adevărul*. În 1917, fratele său Emil, ofițer în armata austro-ungară, este acuzat de crimă de dezertare și spionaj, fiind condamnat la moarte (ecouri în lumea romanului *Pădurea spânzuraților*).

În primăvara anului 1918 a fost arestat și anchetat de autoritățile de ocupație, dar a reușit în cele din urmă să fugă. În luna mai, ajutat de socialiști, a trecut în Moldova și a locuit o vreme la Iași. În luna noiembrie a revenit în București. În decembrie 1929 a fost numit director al Teatrului Național din București, funcție pe care a deținut-o timp de un an. În 1929, la însărcinarea primului ministru, a lucrat la proiectele de organizare a Direcției Educației Poporului, al cărei conducător a devenit la începutul anului următor. Pe 19 noiembrie 1930, în urma unor cumplite dezamăgiri înregistrate în conducerea treburilor publice, Rebreanu a demisionat din funcție. A cumpărat o casă și o vie la Valea Mare, lângă Pitești, unde au fost scrise majoritatea cărților de acum încolo.

La începutul anului 1941 a fost numit din nou director al Teatrului Național. A acceptat numirea de director al cotidianului *Viața*. În luna ianuarie 1942, a luat parte la un turneu de conferințe despre cultura românească la Berlin, München, Stuttgart, Leipzig, Dresda, Görlitz,

PAGINA BIOGRAFICĂ

Breslau, Viena. În luna martie a călătorit la Zagreb și Weimar, călătorii prilejuite de constituirea societății culturale pan-europene. Aici a susținut că: *nu vrem niciun fel de politică, ci numai literatură.*

La 4 aprilie 1944 fiind grav bolnav, s-a retras la Valea Mare, fără să mai vadă vreodată Bucureștiul (un

control radiologic a semnalat, încă din ianuarie, opacitate suspectă la plămânel drept).

La 1 septembrie 1944 la Valea Mare, a încetat din viață la vârsta de 59 de ani. Peste câteva luni a fost deshumat și reînhumat la Cimitirul Bellu din București.

Opere :

Nuvele

Catastrofa (1921)

Norocul (1921)

Cuibul visurilor (1927)

Cântecul lebedei (1927)

Ițic Ștrul, dezertor (1932)

Golanii

Romane sociale

Ion (1920)

Crăișorul (1929)

Răscoala (1932)

Gorila

Romane psihologice

Pădurea spânzuraților (1922)

Adam și Eva (1925)

Ciuleandra (1927)

Jar (1934)

Romane polițiste

Amândoi (1940)

Teatru

Cadrilul (1919)

Plicul (1923)

Apostolii (1926)

Cristina Elena CONSTANTIN (cls. a X-a B)

(Sursa : http://ro.wikipedia.org/wiki/Liviu_Rebreanu)

PAGINA BIOGRAFICĂ

VASILE VOICULESCU

Vasile Voiculescu s-a născut la 27 noiembrie 1884 în comuna Pârscov, județul Buzău, ca fiu al lui Costache Voicu (ulterior scriitorul luând numele de Voiculescu), gospodar cu stare, și al Sultanei (născută Hagi), fiica unui negustor. Școala a început-o în satul Pleșcoi, Buzău în 1890. Cursul primar l-a absolvit la Buzău. A urmat studii liceale la Liceul „Alexandru Hâjdeu” și apoi la Liceul Gheorghe Lazăr din București. Preocupat de materialism, pozitivism și evoluționism, îi citește pe Littré, Claude Bernard, Auguste Comte, Darwin și Spencer. Studiază opera lui Wundt, Harald Høffding, Pierre Janet și W. James, fiind atras de psihopatologie și psihofizică.

Studiile universitare le-a început la Facultatea de Litere și Filosofie din București (1902 - 1903) și le-a continuat la Facultatea de Medicină, în 1903. Doctoratul în medicină l-a obținut în 1910.

S-a căsătorit cu Maria Mittescu, studentă la medicină, cunoscută din satul său natal, Pârscov. I-a dedicat poezii și scrisori de dragoste. Voiculescu a debutat în *Convorbiri literare* (1912). A practicat medicina la țară. În timpul Primului Război

Mondial a fost medic militar la Bârlad, unde a participat la serile culturale ale lui Vlahuță. Editorial, a debutat cu volumul *Poezii* (1916). Din același an a colaborat la *Flacăra* lui C. Banu, la recomandarea lui Macedonski. A primit *Premiul Academiei* pentru volumul *Din țara zimbrului și alte poezii* (1918).

El a decedat în anul 1963.

Începuturile poetice ale lui Vasile Voiculescu au stat sub influența poeziei lui Vasile Alecsandri, Alexandru Vlahuță, George Coșbuc. Lirica sa din perioada interbelică se distinge prin puternice accente religioase, generate de convingerea că există Dumnezeu. Ea se înscrie în curentul tradiționalismului interbelic, care se va transforma în poezia gândiristă. Înclinația spre teluric și elementar, spre sentimentul religios, este transpusă în simboluri și alegorii. Apar treptat semnele expresionismului: tumultul vieții pulsând în vegetația din jur, sufletul devine spațiul unor frământări ca în pragul apocalipsului. Temele religioase preferate sunt Nașterea, venirea Magilor, moartea Mântuitorului. În volumul *Poeme cu îngeri* sunt foarte multe prezențe

PAGINA BIOGRAFICĂ

angelice, întreg universul poetic e cuprins de această hierofanie.

Devine medic și doctor în medicină la București, ține la radio o serie de conferințe de medicină pentru țărani (emisiuni renumite), dar pasiunea pentru scris se amplifică. A scris și povestiri fantastice. În 1941 i-a fost conferit Premiul Național de poezie.

Maturitatea și bătrânețea

A fost timp de patru ani deținut politic în închisorile comuniste (1958 - 1962). A fost condamnat din eroare judiciară alături de alți membri sau colaboratori ai *Rugului Aprins* (Sandu Tudor, Sofian Boghiu, Dumitru Stăniloae, Benedict Ghiuș, Alexandru Mironescu, Adrian Făgățeanu etc.)

Poetul român care, după 1948, a suferit cumplit pentru convingerile sale democratice, devenind deținut la vârsta de 74 de ani, și luându-i-se dreptul de a publica, a lăsat o operă literară de mare rafinament artistic, din care fac parte și „Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare ...”. Creațiile au fost elaborate între 1954 - 1958. Cele 90 de sonete sunt o monografie închinată "paradisului și infernului iubirii".

În închisoare s-a îmbolnăvit de cancer și a murit doborât de boală în

noaptea de 25 spre 26 aprilie 1963, în locuința sa din București.

Recunoaștere postumă

În 1993 Vasile Voiculescu a fost ales post-mortem membru al Academiei Române.

Opere

Ultimul Berevoi, 1966

Poezii, 1964;

Din țara zimbrului, (1918)

Pârğa, (1921)

Poeme cu îngeri, (1927)

Destin, (1933)

Urcuș (poeme), (1937)

Întrezăriri (poeme), (1939)

Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare în traducere imaginată de Vasile Voiculescu, (1964)

Zahei orbul, 1970.

Proză

Capul de zimbru, 1966

Ultimul berevoi, 1966

Zahei orbul, 1947- 1958 publicat postum, 1966

Dramaturgie

Duhul pământului,

Demiurgul, 1943

Gimnastică sentimentală, 1972

Pribeaga

Aurora ȘOLEA (cls. a XII-a A)

(Sursa:http://ro.wikipedia.org/wiki/Vasile_Voiculescu)

EXPERIMENT INEDIT

Parada măștilor de HALLOWEEN

Parada măștilor de Halloween rămâne un prilej de bucurie pentru toți copiii. Să ai, chiar doar formal și pentru foarte puțin timp, identitatea personajului pe care îl imiți este o provocare irezistibilă. Tot o provocare o reprezintă și pregătirea, respectiv, confecționarea măștilor. Ea implică, pe de o parte, multă creativitate și, pe de altă parte, o înțelegere psihologică a “măștii”.

A defila prin fața colegilor și a profesorilor, *ascuns* sub mască, e un fel de joc, la urma urmei, care încântă deopotrivă și publicul și pe cel deghizat.

Pentru un astfel “experiment inedit” s-au pregătit elevii din programul CEZAR, coordonați de adm. Emilia Bartha, și elevi din Clubul “Prietenii Bibliotecii”.

Înainte de prezentarea propriuzisă, Raul Dobocan (cls. a IX- a A) a citit, celor prezenți, un scurt material despre istoricul sărbătorii de Halloween.

Parada măștilor, care a urmat, întâmpinată și însoțită de aplauze, a entuziasmat atât pe elevi, cât și pe profesori. Cel mai greu a fost juriului care a trebuit să aleagă *Cea mai frumoasă mască* și *Cea mai originală prezentare*. Juriul a fost format din

elevii : Mihai Katona (cls. a XI –a A), Carina Opreș (cls. a X –a C), Alexandra Otvoș (cls. a XI –a C), Alexandru Todea (cls. a XI –a B), Ioana Rusu (cls. a XI –a A), Alexandru Mureșan (cls. a XI –a B), Andrei Lacău (cls. a XII –a B), Sorin Akers (cls. a XII –a D). Discuțiile în contradictoriu au vizat măștile *Joker-ul* - Iulia Farkaș (cls. a XI –a B), *Iepurașul* - Larisa Ștefan (cls. a XI –a B), *Pisicuța* - Flavia Nicoară (cls. a XI –a B) și *Vrăjitoarea* - Șolea Magdalena (cls. a XI –a B) ce s-au remarcat prin machiaj artistic original și foarte greu de realizat (autori : Larisa Ștefan și Iulia Farkaș) și care au concurat cu măști special confecționate pentru carnaval: *Bavareza* - Sergiu Oltean (cls. a IX –a D), *Clovn-ul* – Cosmina Smochină (cls. a IX –a D), *Bavareza* - Ovidiu Ciurar (cls. a IX –a D), *Vrăjitoarea* - Roxana Mureșan (cls. a XI –a B), *Piratul* - Elena Cristina Constantin (cls. a X –a B), *Moartea* - Mădălina Indrei, *Piratul* – Cosmin Ilea (cls. a X –a B), *Florăreasa* - Vasile Crișan (cls. a IX –a A).

Aplauzele publicului au fost cele care au decis, în final, câștigătorii. Premiul pentru *Cea mai originală prezentare* i-a revenit ***Piratului***, Elenei Cristina Constantin (cls. a X –a B), iar ***Moartea***,

EXPERIMENT INEDIT

Mădălina Indrei (cls. a XI –a B), a primit premiul pentru *Cea mai frumoasă mască*.

EXPERIMENT INEDIT

Și noi avem talent ... la desen!!!

Expoziția de desene “Și noi avem talent ... la desen!!!”, organizată de Clubul Prietenii Bibliotecii, a fost o provocare pentru elevii cu afinități artistice. Ei, indirect, au arătat că au o înclinație naturală către frumos și un plus de frumusețe spirituală.

Chiar dacă desenele expuse au fost, pentru mulți, “lucrări de început”, ele au fost realizate cu multă pasiune și talent.

Cei care s-au ocupat de aranjarea panoului cu desene au fost : Larisa Ștefan, Iulia Farkaș, Roxana Mureșan, Cătălin Bețiu, Valentin Corpodean, Stoica Ileana, Andrea Lăcătuș, elevi în cls. a XI-a B).

Pe lângă aprecierea profesorilor și a colegilor, elevii care au expus, au fost răsplătiți cu diplome și cărți.

Premiul I : Vasile Mărincean (cls. a XII-a A), Flavia Melania Nicoară (cls. a X-a C) și Vlad Pitea (cls. a XII-a B).

Premiul II : Sulyok Lucia (cls. a XII-a A) ,.....Mădălina Laszlo (cls. a IX-a C) , Mirea Giurgiu (cls. a IX-a C) , Ana Maria Berchi (cls. a IX-a C)

Premiul III: Raluca Rad (cls. a XII-a A) , Magda Șolea (cls. a XI-a B), Ioana Morar (cls. a XI-a B) , Daria Andone (cls. a XI-a B) .

Mențiune : Ovidiu Ciurar (cls. a IX-a D) , Alexandrina Rus (cls. a IX-a D) .

EXPERIMENT INEDIT de MOȘ NICOLAE

Și profesorii au talent ... câteodată !

“Și profesorii au talent ... câteodată !” a fost, umoristic intitulată, expoziția surpriză pregătită de câteva cadre didactice de la Liceul Tehnologic Ocna Mureș pentru elevii de Moș Nicolae. Este vorba de doamnele prof. Maria Rasa, prof. Anica Precup, prof. Elena Băbuț, secretar Laura Truță, adm. Emilia Bartha, lab. Nicoleta Szabo care au expus goblenuri, picturi și obiecte decorative realizate personal.

În deschiderea expoziției, elevele Larisa Ștefan, Iulia Farcaș, Mădălina Delamarian, Roxana Mureșan, Magdalena Șolea din clasa a XI-a B au prezentat un material despre viața Sfântului Nicolae și despre tradițiile legate de ziua de 6 decembrie.

A urmat un program de colinde, pregătit de elevele din clasa a IX-a C și prof. Ana Năndrean. Toți elevii

prezenți au primit, din partea profesorilor, dulciuri.

Elevii au fost plăcut surprinși de expoziție. Au fost impresionati, pe de o parte, de frumusețea lucrărilor și, pe de altă parte, de faptul că doamnele profesoare (atât de severe la ore !!!) au talent și preocupări artistice.

Expoziția s-a dorit a fi replica expoziției de desene a elevilor din 26 noiembrie.

Experiența a fost inedită, iar concluzia a fost următoarea: creativitatea și talentul artistic devin puncte cheie în comunicarea dintre elevi și profesori.

PORTRET DE ELEV

Ioana - Iuliana CIOROPAN (cls. a X-a C)

La spectacolul de dansuri populare, prezentat în cadrul zilelelor de sărbătoare - “Toamna ocnamureșeană”, *Ioana - Iuliana CIOROPAN* a uimit publicul prin talent și creativitate.

Ioana este elevă în clasa a X-a C la G.S.C.I Ocna Mureș, specializarea comerț. S-a născut la 6 februarie 1995 și este pasionată de dans, muzică și gastronomie.

PORTRET DE ELEV

Bogdan HERLEA (cls. a XI-a A)

Muzica, poezia și desenul sunt coordonatele artistice care-l definesc pe Bogdan Herlea. El s-a născut la Alba Iulia în 22 decembrie 1994, iar, în prezent locuiește în Ocna Mureș.

Eminescu, Coșbuc și Blaga sunt poeții preferați de Bogdan. În muzică, el alege să asculte rock-ul și muzica hip hop, în special - Hollywood Undead, Eminem, 2 PAC.

Versurile lui Bogdan sunt profunde, iar ideile sale au o adâncime pe care, astăzi, nu o întâlnești la mulți poeți contemporani. Dar, în timp ce poezia sa te duce cu gândul că este scrisă de un om matur, muzica lui (vezi:<http://www.youtube.com/user/lextubeofficial>) îl conturează clar ca pe un adolescent cu fire de artist.

Bine ancorat în realitate, talentat, perseverent și conștiincios, Bogdan Herlea este un model pentru tinerii de azi.

Bogdan HERLEA

(cls. a XI-a B)

Începutul sfârșitului

Rămâi ușor uimit,
Privind timpul cum trece,
Când crezi că totul s-a sfârșit
De-abia atunci începe.

Mai târziu sau mai devreme,
Vei realiza îndată:
Ce-a fost n-o să mai fie -
Acum ori niciodată.

Se-aprinde totul într-un minut,
Când te vei stinge liniștit;
Te-ntorci tot în pământ,
Te-ntorci de unde ai venit.

Vezi viitorul sau trecutul,
Dar nu ești în prezent.
Ești aici numai cu trupul,
Cu gândul, ești absent.

Adevărul naște-n ființă
Cea mai adâncă rană;
Ispitit chiar de conștiință
Să minți, fiindcă ți-e teamă.

Îți amintești cum a început...
Dar realizezi că s-a sfârșit;
Parcă doar ieri te-am cunoscut,
Acum și timpul s-a oprit.

CROCHIU

Daria ANDONE (cls. a XI-a B)

Cum voi arăta la 20 de ani?

De ceva vreme mă frământă întrebarea “ *Cum voi arăta la 20 de ani?*”. Îmi aduc aminte de când eram mică și mă întrebam “*Oare, la 16 ani, cum voi arăta?*” și iată – mă ! *Dar la 20 de ani ?!*

Stând în fața oglinzii îmi tot închipuiam cum voi arăta la 20 de ani; cu un creion imaginar încep și trasez conturul pe oglindă, iar cu niște culori vii încerc să adaug un strop de culoare în tot ceea ce am desenat. Desenul începe să prindă viață în imaginația mea, unde mă vedeam la 20 de ani. Încercam să-mi imaginez tot mai mult ce voi face pe atunci și aproape mă simțeam purtată pe niște brațe care mă plimbau prin viitor.

Orele treceau ca minutele, eram uitată în fața oglinzii. Încă nu îmi dădeam seama că totul era doar în mintea mea; nu era real. Lovindu-mă de geamul realității am ieșit din reverie. Trezită la realitate, mă măcina și mai tare gândul “ *cum voi arăta la 20 de ani ?*” și deodată am auzit o voce șoptindu-mi: “*Toate la timpul lor!*”

Voi aștepta mult vârsta mult visată și, când voi ajunge acolo, voi dori probabil să mă imaginez la 40 de ani și o să-mi iau din nou creionul meu imaginar și voi începe să trasez linii.... Și tot mai multe linii.

daria

Locul III – Daria ANDONE (cls. a XI-aB) la

Concursul Național “*Învingător prin artă*”, Secțiunea fotografie, Iași, noiembrie 2012, pentru lucrarea

“Și eu aparțin Pădurii”

UTILE ...

10 din cărțile noi de la editura Polirom – newbooks.ro noutăți

1. Barbie Earl, *Practica cercetării sociale*.
2. Umberto Eco, *Misterioasa flacără a reginei Loana*.
3. Zakaria Fareed, *Lumea postamericană*.
4. Tracy Chevalier, *Îngeri căzători*.
5. Monica McInerney, *Fetele lui Faraday*.
6. Michel Honellbecq, *Extinderea domeniului luptei*.
7. Alain Lieury, *Experimente de psihologie pentru dezvoltarea personală*.
8. Salman Rushdie, *Dincolo de limite*.
9. Alaa al – Aswani, *Aș fi vrut să fiu egiptean*.
10. Orlando Balas, *Limba germană. Exerciții de gramatică și vocabular*.

Link-uri recomandate:

<http://www.revistafamilia.ro/>

<http://revistaechinox.ro/>

<http://www.revista-astra.ro/>

<http://www.secolul21.ro/>

<http://www.timpul.ro/>

www.inter-art.ro/

www.ocnamuresonline.ro

<http://www.liceultehnologicoznamures.ro>

DIN CUPRINSUL REVISTEI:

Pagina biografică: M.Sadoveanu/ pag.2

Calendar cultural / pag.5

Pagina biografică: A. Camus/pag. 6

Pagina biografică: L. Rebreanu/ pag. 9

Pagina biografică: V. Voiculescu / pag.12

Experiment artistic: Parada măștilor / pag. 14

Experiment artistic: Expoziție de desene/pag. 16

Experiment inedit de Moș Nicolae/pag. 18

Portret de elev: Iuliana Cioropan / pag.19

Portret de elev: Bogdan Herlea/pag.20

Debut artistic: Daria Andone/pag.21

Utile. Cuprins/pag.22

Sponsori/pag. 23

Colectivul de redacție:

Clubul Prietenii Bibliotecii

Redactor: bibl. Luminița Bugan

Colaboratori: prof. Maria Rasa

prof. Maria Pitea

prof. Timea Nagy

prof. Alexandru Vigh

prof. Dorina Bogdan

MULTUMIM SPONSORILOR ȘCOLII:

Asociația Cultural Științifică “*Vasile Pogor*” Iași
S.C. Rigips România SRL- punct de lucru Turda
S.C. Isopor SRL Cluj
S.C. Baumit România SRL- punct lucru Teiuș
S.C. San Siro SRL Cluj
S.C. Sentosa Impex SRL-punct lucru Cluj
S.C. Marelco SRL Cluj
S.C. Ferometal SRL Ocna-Mureș
Ziarul ocnamuresonline

